

INTERVIEW Peter was een van 's lands grootste criminelen

Nooit meer terug achter die tralies

Of hij wel eens iemand heeft vermoord? Een stilte volgt, een minzaam glimlachje doet zijn mondhoeken licht omhoog krullen. „Niet alles verjaart, weet je”, vertelt Peter (64) uit Den Helder.

Casper Duin
c.duin@mediahuis.nl

Den Helder ■ Hij heeft, in navolging van een recent artikel in deze krant over een voorwaardelijke veroordeling vanwege gestolen kentekenplaten en bezit van nepwapens, ingestemd met een interview en wil gerust vertellen over zijn criminele leven.

Maar terug in de cel, dat wil de van een herniaoperatie herstellen- de zestiger niet. Nooit meer. Tweeëntwintig jaar heeft hij alles bij elkaar doorgebracht achter de tralies. Bankovervallen, drugstransporten, de productie van amfetamine, schietpartijen, ernstige bedreigingen. Het is slechts een greep uit de, vaak letterlijke, wapenfeiten van de geboren Limburger.

„Ik ben wat ik ben, ik was wat ik was. Ik kan de dingen niet mooier maken dan ze zijn. Ik was een boef van beroep. Punt uit. Ik ben dezelfde Peter, alleen ben ik een andere weg ingeslagen.”

Verdwijningen

Hij werd eens verdacht van 23 verdwijningen, mensen die nooit meer zijn teruggevonden. Of hij daar ook daadwerkelijk voor verantwoordelijk is? Weer de stilte, het lachje. „Hoeveel justitie weet van alles wat ik heb gedaan? Acht à negen procent, schat ik.”

Zeventien jaar is Peter als hij (stief)vader wordt. Op zijn twintigste is hij vader van drie kinderen. Hij gunt zijn kinderen het allerbeste in de wereld, maar zijn salaris als lasser is daarvoor niet toereikend. Peter gaat eind jaren zeventig van de vorige eeuw banken en postkantoren in de regio overvallen. „Daar bleek ik eigenlijk best goed in. Geen geschreeuw, geen geweld. Soms legde ik een briefje neer met de mededeling 'dit is een overval'. De eerste keer had ik 43.000 gulden. Best lekker. De zenuwen vooraf zijn nooit verdwenen. Tot ik uit de auto stapte, dan ging de knop om.”

Hij overvalt een geldloper en maakt veel geld buit. „Op de vlucht voor de politie hoorde ik op de radio in de auto Frits Spits de uitzending onderbreken voor een nieuwsitem over een neergeschoten geldloper in Limburg.”

Peter opereert tientallen keren alleen, behalve bij die ene bankoverval. „Ik had iemand verteld wat het opleverde, dus die wilde

ook wel een keer mee. Na lang aandringen stemde ik in. Later werd hij opgepakt voor andere zaken. Wil-ie schoon schip maken en biecht hij bij de politie al-les op.”

Peter wordt verdacht van 48 overvallen. Justitie kan slechts die ene bewijzen. En dus belandt hij voor het eerst in de cel. Vijf jaar. „In een eerder verhaal noemde je mij trouwens Piet. Ik heet Peter. Dat Piet is ontstaan in de gevangenis. De andere gevangenen hebben het IQ van een pianotoets. Een eenlettergrepige voornaam leek me handiger. Dat kunnen ze tenminste onthouden.”

Dat de Helderse Limburger zo'n succesrijke overvaller is, dankt hij vooral aan zijn imposante postuur. Ruim 1.90 meter lang en in die tijd 148 kilogram aan vooral spieren. „Ik had armen als Arnold Schwarzenegger.”

Granaat

Meer en meer groeit Peter uit tot de 'vrees van Limburg'. Waar hij komt, daar deinzen mensen uit pure angst opzij. Als hij op een dag geld wil storten voor zijn zus, wordt het doodstil als hij het bankgebouw binnen komt lopen. Een zucht van verlichting gaat door het kantoor als Peter vertelt dat hij geld komt storten. De houding is niet verwonderlijk.

Peter is 24/7 gewapend. In de borstzak van zijn spijkeroverhemd zit stevast een granaat vastgetaped. „Tegenstanders hebben eens een vriend van mij met een wapen tegen iedere zij uit een café gehaald. Dat ging mij niet gebeuren. Ik ga niet mee. En als ze mij wilden liquideren, dan had ik die granaat. Dan gingen we allemaal.”

Als portier van de Peppermill in Heerlen, destijds 's lands grootste uitgaansgelegenheid, schuwt hij uitdelen niet. „Iemand bedreigde me eens bij de deur met een vuurwapen. Ik naar mijn auto, daar pakte ik een riotgun uit de laadbak. Zo eentje met zo'n dunne, lange loop. Die kende men destijds alleen uit de films met Charles Bronson en Clint Eastwood. Ik was de eerste in Nederland die er een had. Nou ja, of meerdere. Dus ik loop binnen naar die vent toe en druk die loop tegen zijn voorhoofd. In een volle discotheek, met drieduizend man. 'Zeg dat nog eens', gromde ik tegen hem. Als hij had geknipperd, dan had ik de trekker overgehaald. Toen ik wegliep, zag ik dat hij in zijn broek

Graf

„Wat ik je heb verteld, is nog maar een klein deel”, aldus Peter „En er zijn dingen die ik meeneem in mijn graf. Zaken waarvan niemand weet heeft of krijgt. Ook mijn kinderen of de vrouwen in mijn leven niet. Niemand.”

Ex-topcrimineel Peter. „Ik had geen zin meer

Peter al snel zestigduizend euro per week. Het geld klotst tegen de plinten in zijn woning, die inmiddels in België staat. „Op mijn 24ste was ik miljonair, op mijn dertigste blut en op 35-jarige leeftijd weer miljonair. Een auto cash afrekenen kan niet. Dat valt te veel op. Ik ben maar een ruilboekhandel begonnen. Dat liep als een trein. Als je je boek uit had, kon je het tegen betaling komen ruilen. Gouden handel. Je zou het inderdaad wassen kunnen noemen.”

In 2000 wordt hij in België gearresteerd door Interpol, dat naar hem op zoek is. Getrainde speurhonden vinden de 2,7 miljoen euro die in pvc-buizen begraven ligt in zijn tuin. Net als de stapels geld op het plafond in de wc. „Toen ze dat plafond optilden, regende het geld. Ze zaten er he-le-maal onder.”

Breken

Vijftien jaar blijft hij achter de tralies. Onder meer de Extra Beveiligde Inrichting in Vught, de gevangenis met het hoogste beveiligingsniveau in ons land. „Ze mo-

„
Voor als ze mij zouden willen liquideren, had ik die granaat in de borstzak van mijn spijkeroverhemd vastgetaped. Dus dan gingen we allemaal

had geplast.”

Zijn reputatie snelt hem in sneltreinvaart vooruit. Peter gaat de incasso doen voor grote criminelen uit het zuiden. Wie nog een rekening open heeft staan, krijgt thuis bezoek. Bij de ene 'wanbetaler' knipt hij met een sigarenknipper een vinger af.

Een ander doet de deur open en ziet Peter staan met een steelpan- netje met benzine.

„Zodra hij de deur open deed, gooide ik dat over hem heen. Dan deed ik mijn aansteker aan en vroeg of hij zijn vrouw even wilde roepen of ze met het geld wilde komen. Er werd altijd betaald. Je kunt jezelf niet blussen, hè.”

Frits Spits

Zijn van criminaliteit doorspekte leven dendert door. Holleeder, Soerel, Hillis, de momenteel vervolgde Martien Reuvers, hij kent ze allemaal. Peter groeit uit tot een van 's lands grootste criminelen.

Hij gaat in de xtc, maakt amfetamine. Met dat laatste verdient

Hij beroofde banken, overviel **geldlopers** en produceerde drugs. Nu leidt zestiger Peter een kalm bestaan in Den Helder

zaterdag 29 mei 2021

Regio 11

er in dat oude leven. Den Helder was voor mij de ideale plek om opnieuw te beginnen. Ver weg van alles.”

FOTO PETER VAN AALST

gen je veertien dagen in isolatie houden. Ik zat daar veertien weken. Ze wilden me breken. Dat is niet gelukt. Ik bleef vriendelijk.”

Bij zijn vrijlating is er geen gemeente in Nederland die hem wil huisvesten. Om die reden blijft hij een jaar langer in hechtenis dan de oorspronkelijke straf. In 2015 belandt hij in Den Helder, uitgerekend aan de andere kant van ons land. Daar bouwt hij een kalm bestaan op. „Ik had geen zin meer in dat oude leven. Den Helder was voor mij de ideale plek om opnieuw te beginnen. Ver weg van alles.”

Peter is nu 64 en herstellend van een hernia-operatie. Hij is dolgelukkig dat hij zich inmiddels beter kan voortbewegen, kan douchen en zijn huisje net kan houden. Vrijwel elke dag gaat hij twee uur koffie drinken bij het Leger des Heils.

In Den Helder wil hij oud worden. Al was het maar omdat hij in Limburg nog steeds weinig aan reputatie heeft ingeboet, zo merkte hij tijdens zijn laatste bezoek. Want in het zuiden zijn ze Peter

tot op de dag van vandaag bepaald nog niet vergeten

„In Den Helder kan ik anoniem leven. Bijna niemand weet wie ik ben, weet van mijn achtergrond. Ik ben sowieso blij dat ik nog leef. Het had anders kunnen aflopen. Vanzelfsprekend heb ik angst gekend. Niks menselijks is mij vreemd. Wie zegt niet bang te zijn, die liegt. De eerste keer dat ik op iemand schoot, plaste ook ik in mijn broek.”

Met zijn lippen maakt hij een snerpend geluid. Het geluid van de kogels die langs hem vlogen. „Ik heb eens in een vuurgevecht gestaan waarin de kogels vlak langs mij suisdan. Dat geluid, ongekend. Ik schoot toen met twee wapens tegelijk.”

Spijt

Of hij spijt heeft? Natuurlijk, antwoord hij direct. „Alles wat gebeurd is, verdient niet de schoonheidsprijs. Mensen zeggen heel makkelijk 'het spijt me'. Vaak is dat niet gemeend. Ik heb mijn familie hier altijd buiten willen houden.

Zij hebben hier niks mee te maken, dit was mijn keus. Als ik voorheen bij mijn familie op bezoek ging, deed ik dat altijd op incurante tijden. Ik moet er niet aan denken dat ik daar in kamer zou zitten en dan onder vuur wordt genomen. En dat ze niet mij, maar een familielid raken. En ik ben natuurlijk tekortgeschoten in mijn rol als vader.”

Drie kinderen heeft hij. Twee hebben een bestaan in 'de gewone wereld'. Zijn jongste zoon zit op dit moment een langdurige celstraf uit. Na een gewelddadige woningoverval in Limburg, waarbij hij en zijn mededader zich als agenten hadden verkleed, belandde hij op de nationale opsporingslijst.

Op bezoek bij zijn vader brak hij in bij een woning aan de Ruyghweg. „Die mensen zouden niet thuis zijn. Komt-ie binnen, is de verwarming heet. Foute boel. Op het politiebureau hier wilden ze hem bijna laten gaan, tot ze voor de zekerheid zijn achtergrond checkten. Toen gingen alle alarmbellen rinkelen.”

En de liefde? Drie vrouwen hebben een prominente rol in zijn leven gespeeld. Allen zijn ze van het toneel verdwenen. Peter snapt het wel. „De afspraak was: je vraagt niks en ik zorg ervoor dat het je aan niks zal ontbreken. Maar ja, dat huis in België had anderhalve hectare grond. De dichtstbijzijnde burens woonden kilometers verderop. Dan zit je daar alleen. Ik was vaak dagen weg. Waar ik was, wat ik ging doen, wanneer ik terug zou zijn, of ik terug zou komen, dat wist ze niet. Dat is natuurlijk geen leven. Achteraf bezien had ik alleen moeten blijven.”

Literatuur

'Over Peter kun je een boek schrijven', stelde zijn advocaat Geertjan van Oosten eens. „Hij is een forse boef, maar ook een beminnelijke Limburger met een enorme interesse voor literatuur en geschiedenis. En een zeer goed verstand. In de gevangenis las hij vierduizend boeken, zo bleek uit de administratie van de bajesbieb. Dat hebben ze daar nog nooit meegemaakt.”